TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Unionistinen liike ja sen arvostelu

Pääoman voimat keskittävät kaikkialla voimansa polkeakseen työväenluokan elintasoa, pienen tääkseen palkkoja, pidentääkseen työpäivää ja huonontaakseen työsuhteita. Huolimatta kaikesta kapitalistisen tuotanto ja teknillisten suhteiden yleisestä kehittymisestä, joka luo yleistä taloudellista pohjaa työläisjoukkojen solidarisuudelle, ei tässä kuitenkaan ole päästy mihinkään yleisesti toivottuun tulokseen.

Toinen katsantokanta unionistisessa liikkeessä askartelee van hoillisen ammattiunionismin harhoissa, pitää niistä kiinni yhä edelleen muodossa tai toisessa eikä jaksa vapautua entisten aikojen käytännöllisistä menettelytavoista. Näin on asianlaita suuriin työläisjoukkoihinkin nähden, jotka eivät kuulu varsinaiseen ammattiunionistiseen johtajalaumaan, noihin pääoman palkkaamiin työväenliikkeen spesialistipettureihin. Ammattiunionismin harhat ovat sitä laatua, että niiden paljastaminen siinä tai tässä käytännöllisessä suhteessa kohtaa useita vastuksia itse elävän elämän pohjalta. Kun tarkastelee viimeistä lukua Webbien kirjasta "Englannin Ammattiyhdistysliikkeen historia", niin huomaa kuinka johdonmukaisesti ja itse oleviin oloihin kiinteästi nojautuen unionistinen liike kasvatti johtajansa, ja kuinka se itse asian logiikan mukaisesti joutui tekemään tarkoituksettomia myönnytyksiä toisensa jälkeen. Käsittämättä tätä yleisteoreettista asian kulkua unionistisen liikkeen tehtävien pohjalta on mahdotoin myöskin käsittää asia miltään muulta nykypäiväisemmältä kannalta, ja ilman tätä yleistä asian luonteen tuntemusta joutuu arvostelija myöskin vain sanarikkaaseen helinään, joka pelästyttäen toisia muodostuu taas toisille, mieliä tyydyttäväksi voimasanojen sarjaksi, mutta jolla kuitenkaan ei ole mitään vakavaa merkitystä.

Toinen katsantokanta tekee pintapuolisen pesäeron ammattiunionismin ja sen omaksumien vanhoillisten katsomuksien kanssa, mutta ajautuu pikkuporvarilliseen reformismiin teoriassa toista tietä ja vajoutuu repäisevistä sanaparsista huolimatta taloudelliseen opportunismiin käytännössä.

Yhdysvaltain ammattiunionistit tunnustavat edessä olevan vakavan ajan. Konferensseja pidetään. Ohjelmia laaditaan. Yleisyhteiskunnallisia kysymyksiä pohditaan ja viitotetaan joku tie, jota olisi kulettava.

Aseman vakavuus johtuu pääoman toimenpiteistä. Länneh puutavarakapitalistit alentavat palkkoja. Washingtonin hiilimainareille on ilmoitettu, että entiset palkkasopimukset sivuutetaan ja että palkkoja lasketaan. Montanan kuparikaivannoissa on laskettu palkkoja pitkin talvea. Samoin muissa vuoristovaltioissa. Chicagon teurastamotyöläisten palkkojen kimppuun on juuri hyökätty ja rautatiekomppaniat ovat juuri valmistamassa yhtenäistä liikettä "sota-ajan" palkkojen laskemiseksi. Terästeollisuuskeskuksissa Pennsylvaniassa ja Ohiossa lasketaan palkkoja järjestelmällisesti samoin kuin keskivaltioiden kaivosseuduilla. Sama leikki ulottuu myöskin idän teh dasteollisuuteen. Rinnan tämän kanssa yritetään pidentää työpäivää. Että kaikessa tässä onnistuttaisiin, supistetaan tuotantoa. Työttömäksi joutunut työläinen joutuu puutteeseen, jota hyväkseen käyttäen pääoma pyr kii tarkoituksensa perille.

Mutta unionistinen liike yleensä otettuna, ei ilmaise minkäänlaista tarmokkuutta eikä innostusta tässä kriitillisessä vaiheessa asiansa puolustamisessa. Palkkakysymykset ovat juuri unionistisen liikken alalle kuuluvat, ovat luonnollisia taistelualueita, mutta siitä huolimatta unioiden johtavat osat ja laitokset katselevat koko kysymystä yleisteoreettisesti ja vain yleisperiaatteessa hyväksyvät joitakin vastalauseita. Tämä johtuu niiden vallitsevasta luonteesta. Meille huomautettiin äskettäin, että unioiden käytännöllistä toimintaa ei ole katseltava "teoreettisesti" eikä "silmälasien läpi" ja painostettiin esim. "check off"-järjestelmän käytännöllistä merkitystä ja sen etuisukusia paikallisunioiden käytännöllisessä toiminnassa. — Asian luonteen kaksinaisuudesta johtuu helposti väärinymmärryksiä, mutta juuri sen takia emme olekaan halukkaat asettamaan etualalle eri paikkakunnilla ja eri asian tiloissa esiintyviä käytännöllisessä toiminnassa tarpeelliseksi mukaantuneita tapoja tai katsomuksia, vaan mieluummin pidämme vaaria jonkun käytännöllisen teon ja menetelmän periaatteellisesta pohjasta. Ja kun tältä kannalta katselee asiaa, niin huomaa kuinka tässä sekä lukuisissa muissa kysymyksissä uniot ovat olemukseltaan, tadolliselta periaatteelliselta pohjaltaan, mukaantuneet kapitalismiin. Saattaa olla, että siihen tai tähän menetelmään löytyy sangen päteviä historiallisia perusteita ja syitä, mutta nämä syyt tai niiden historia eivät muuta niiden periaatteellista ssältöä. Ja sanottakoon nyt mitä hyvänsä ja olkoon käytäntö osottamassa joidenkin paikallisunioiden sihteerien toimen järjestämisessä hyödylliseksi semmoisen järjestelmän, että unioiden jäsenien maksut vedetään kompanioiden konttorissa ja että unioiden jäsenien ylimääräiset ja muut verotukset niinikään peritään union jäseniltä yhtiöiden konttorien kautta, on sellainen järjestelmä sittenkin huono kelpaamaton ja saattaa sellainen järjestelmä union toiminnan sietämättömän läheiseen yhteyteen ja niiden voimien alaiseksi, joita vastaan union täytyy taistella. Jäsenistön vastahakoisuus velvollisuuksiensa suorittamises sa tässä suhteessa johtuu valistuksen puutteesta, mutta sitä seikkaa ei korjata tällä tavalla. Loppumaton ristiriitaisten kapinoimisten sarja siitä on vain seurauksena jäsenistön puolelta, kuten niin monet käytännölliset esimerkit osottavat. Se, että yhtiöt siitä joskus kieltäytyvät on luonnollisesti niiden puolelta toimenpide unioita vastaan erityisellä tavalla ja erikoisella alalla. Luonnollista on, että ne eivät suosistaan hyväksy mitään unioiden toimenpidettä. Mutta tässä yhteydessä on muistettava, ettei työväenluokalle yleensä eikä unioillekaan ole samantekevää miten ja mistä kysymyksestä he taistelutunnussanansa tekevät ja sen asettavat. Työväenluokan suhteellinen henkinen kypsymättömyys käytettävissä olevien voimien kanssa on juuri aiheuttanut sen, että esim. mainittu jäsenverojen perimistapa on joskus ollut taistelun kohteena ja siinä voittaminen on tapahtunut todellisten ja laajakantoisempien kysymyksien sivuuttamisen kautta. Sen tähden innostuminen tämänluon toisiin kysymyksiin on periaatteellisesti vääräle kannalle asettumista ja työväenluokan yleisempien etujen kustannuksella "liian vähään" tyytymistä. Tämänlaisilla taistelutunnuksilla on se heikko puolensa, että ne eivät selvästi osota joukoille luokkataistelun luonnetta eivätkä sen takia käy repiviksi vanhoillisten unionistien kannattamille periaatteille "työn ja pääoman sopusoinnusta".

Amerikan uniot ovat siinä vaiheessa, että niiden täytyy kohdata nouseva myrsky suurista jäsenmääristään huolimatta hajanaisessa tilassa. Niissä olevilla sosialistisilla aineksilla on laaja, mutta myöskin arvokas työ edessään. Kiinteää yhteistoimintaa vaadittaisiin tänä aikana kaikilta tehtävänsä oikein ymmärtäviltä aineksilta ja jos he onnistuvat välilleen rakentamaan yhdyssiteitä ammateista ja teollisuuksista huolimatta, niin heidän merkityksensä tulee suunnattomaksi tulevissa taistelujen vaiheissa.

KAIKILLE TYÖVÄENLEHTIEN LUKIJOILLE!

Tarkastakaa lehtenne osotelappua, jolloin näette milloin tilaus loppuu. Nykyisen kalliin paperi- y. m. kustannuksien takia emme voi lähettää tilatuita lehtiä yhtään yli määräajan. Älköön kukaan vanha lehden tilaaja ajatelko että hänen lehteään lähetettäisiin yli määräajan, sillä olosuhteet ovat nyt kerta kaikkiaan sillä tavalla ettemme parhaalla tahdollakaan voi uudistamatta lähettää lehteä. Asiamiehet, ottakaa tämä asia huomioon ja uudistakaa tilaajien lehdet ajoissa jottei lehden lähetystä katkaista. — Levitysosasto.

BARRABAKSEN YSTÄVÄ

Woodrow Wilsonin tiedotetaan viimeisenä virallisena toimenpiteenään myöntäneen armahduksen Butten oikeudessa syylliseksi havaitulle salakapakoitsijalle. Tässä yhteydessä voitanee sanoa, että mikään hänen toimenpiteistään virassaoloaikanaan ei ollut niin hänen mukaisensa kuin tuo viimeinen. Toisin sanoen, hänen todellinen luonteensa ei milloinkaan ennen tullut niin selvästi näkyviin kuin se tuli hänen virkakautensa viimeisinä viikkoina.

Hän kieltäytyi muuttamasta Debsin tuomiota osottaen asialle virginialaisen aristokraatin halveksumista. Empimättä ja huolettomasti hän kuitenkin myönsi amnestian laittoman viinan keittäjälle. Toimenpiteiden edellyttämälle vertailulle ei Wilson nähtävästikään aikonut antaa aihetta. Eikä tuo murtunut autokraatti ajatellut liioin siitä X-sädevalokuvastakaan, jonka nämä kaksi toimenpidettä hänen mielentilastaan ja sydämestään tuovat näkyviin.

Pontius Pilatus tarjoutui vapauttamaan jerusalemilaisen rahvaan vaatimuksesta joko Kristuksen taikka Barrabaksen, toivoen vastakohtaisuuden saattavan kansan tajuamaan, mikä tekee henkilöstä rikoksellisen. Hänen yrityksensä toimia diplomaattisesti saattoi Kaifaksen raivoihinsa. Kuitenkin hän teki tuon yrityksen.

Woodrow Wilson, jolta puuttuu niitä humaanisia periaatteita, jotka tuo roomalainen prokuraattori omasi ,asettuu jyrkästi Barrabaksen puolelle. Hänen tuolla lailla itse annettuaan luonteestaan näytteen, luulisi Wilson & Colby lakimiesfirman lyhyessä ajassa saavan paljon klienttejä oikein ajattelevista kansalaisista, niihin luettuina korkessa johtoasemissa olevat ja kansan "vanhimmat". — The Butte Daily Bulletin.

PROVOKAATTORIT TYÖVÄEN TAISTELUISSA

Kukapa työväenliikkeen toimintaa seurannut henkilö ei olisi lukenut jotakin siitä saastaisesta ja häikäilemättömästä toiminnasta, jota porvariston ostetut juudakset harjottavat työväenliikkeen keskuudessa. Ei käydä yhtään tunnetumpaa lakkotaistelua, jossa eivät salapoliisilaitoksen hankkimat kätyrit näyttelisi osaansa.

Aivan äskettäin teki muuan urkkijana toiminut laajan paljastuksen sellaisesta toiminnasta. Kätyreinä esiintyvät ihmismielen heikommat ,luonteen rappeutunemmat ja tuntonsa kokonaan tylsistyttäneet. Kätyrille ei ole mikään rikos tehdä murha ja asettaa syy siitä lakkolaisten kontolle.

Tämän vuotisessa VAPUSSA, joka ilmestyy Toverin kirjapainosta tämän kuun lopulla, kirjottaa Kalle Rissanen erikoisen mielenkiintoisen kertomuksen eräästä "poliisi-sedästä", joka kiihkeänä lakkolaisena ottaa työläisten taisteluun osaa, pitää "ruudilta haiskastavia" puheita ja viittaa aseistautumiseen. Tapahtuu sitte erään hurtan murha; muuan lakkolainen asetetaan syytteeseen ja luonnollisesti tuomitaan.

Jokaisen tulee välttämättömästi hankkia tämä juttu käsiinsä. Tilaamalla Vapun sen saa.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

KAKSI TALOUDELLISTEN JÄRJESTÖJEN KANSAINVÄLISTÄ

II.

Ammattiliittojen taisteluinternationalen puute pakotti venäläiset ammattiliitot ja muiden maiden vallankumoukselliset ainekset esittämään kysymyksen ammattiliittojen oikean internationalen muodostamisesta. Alote tässä suhteessa tuli venäläisten osaksi. Ammattiliittojen toiminnan lähtökohtana tähän suuntaan oli Ammattiliittojen Yleisvenäläisen Keskusneuvoston julistus 10 p. lokak. v. 1919 Washingtonin konferenssin yhteydessä ja siihen sisältyi ehdotus vallankumouksellisten ammattiliittojen uuden keskuksen muodostamisesta. Sen jälkeen, kun ammattiliittojen III Yleisvenäläinen Edustajakokous päätti liittyä Kommunistiseen Internationaleen, oli Länsi-Euroopan kaikille vallankumouksellisille aineksille selvää, että juopa Amsterdamin ja Venäjän ammattiliittojen välillä on yhtä suuri, kuin II ja III Internationalen välillä. Englannin, Ranskan, Italian, Bulgarian ja Serbian ammattiliittojen edustajain oleskelu Venäjällä kesällä v. 1920 johti kysymyksen käytännölliselle pohjalle ja useitten neuvottelukokousten jälkeen laadittiin alustava sopimus, jonka peruskohdat kuuluvat seuraavasti:

I) että työväenluokan on velvollisuus kerätä kaikki järjestyneet voimat mahtavaan vallankumoukselliseen luokkayhtymään, joka, työskennellen rinnatusten kansainvälisen kommunistisen proletariaatin järjestön kanssa ja kiinteässä yhteydessä sen kanssa, voisi panna liikkeelle kaikki voimat sosialistisen vallankumouksen lopullista voittoa varten, yleismaailmallisen neuvostotasavallan perustamista varten;

2) että hallitsevat luokat voimia säästämättä tekevät kaikkensa tukahuttaakseen riistettyjen vapausliikkeen;

3) että porvariston diktatuuria vastaan on asetettava väliaikaisena ja ratkaisevana keinona proletariaatin diktatuuri, joka yksin kykenee kukistamaan riistäjäin vastarinnan, turvaamaan ja lujittamaan proletaarisen vallan saavuttamisen;

4) että Amsterdamin Kansainvälinen Yhdistys on ohjelmansa puolesta kykenemätön toteuttamaan yllämainittuja periaatteita ja turvaamaan proletaaristen joukkojen voiton kaikissa maissa, ja sentähden neuvottelukokous on päättänyt:

a) tuomita eturivin vallankumouksellisten ainesten olemassaolevista ammattiliitoista eroamisen taktikan — näiden viimemainittujen on päinvastoin velvollisuus ryhtyä kaikkiin toimenpiteisiin opportunistien karkoittamiseksi liitoista, sillä he ovat työskennelleet ja työskentelevät yhdessä porvarien kanssa;

b) harjoittaa koko maailman ammattiliittojen piirissä suunnitelmallisesti kommunismin propagandan, muodostaen jokaisessa järjestössä kommunistisia ja vallankumouksellisia soluja propagandatyötä ja ohjelmanne vakiintumista varten;

c) järjestää kansainvälinen taistelukomitea ammattiliikkeen uudistamiseksi tässä mielessä. Tämä komitea on Ammattiliittojen Kansainvälisenä Neuvostona ja toimii III Kommunistisen Internationalen Toimeenpanevan Komitean kanssa sopusoinnussa ja kiinteässä liitossa niillä ehdoilla, jotka Kommunistisen Internationalen III:s kongressi määrää.

Vallankumouksellisten ammattiliittojen uudestaan muodostettu kansainvälinen järjestö ei voinut rajoittua vain tähän julistukseen ja määritteli ohjesäännössä ne tarkoitukset, joiden tähden se on syntynyt. Nämä tarkoitukset on määritelty väliaikaisessa ohjesäännössä näin:

1) Harjoittaa laajaa propagandaa ja agitationia vallankumouksellisen luokkataistelun, yhteiskunnallisen vallankumouksen, proletariaatin diktatuurin ja vallankumouksellisen joukkotoiminnan aatteiden puolesta pitäen päämääränä kapitalistisen järjestelmän ja porvarillisen valtion kukistamista.

2) Taistella maailman ammatillista liikettä kuuluvaa porvarillisen sovittelun myrkkyä vastaan, jota kasvattaa toivo rauhallisesta siirtymisestä kapitalismista sosialismiin.

3) Liittää yhteen maailman ammatillisen liikkeen vallankumouksel liset luokka-ainekset ja käydä päättävää taistelua Kansainvälistä Työn Toimistoa vastaan Kansainliiton ohella ja Ammattiliittojen amsterdamilaisen Kansainvälisen Yhdistyksen ohjelmaa ja taktiikkaa vastaan.

4) Tehdä kansainvälisten taistelujen alote esiintyvien luokkataistelujen tosiasiain johdosta, panna toimeen keräyksiä lakkolaisten avustamiseksi suurissa yhteiskunnallisissa selkkauksissa j. n. e.

5) Koota kaikki ainehisto, numerot ja asiakirjat, jotka kuvaavat kansainvälisen ammattiliikkeen luonnetta, ja tiedottaa eri maissa vallitsevasta asiain tilasta kaikille Kansainväliseen Neuvostoon kuuluville järjestöille.

6) Julkaista kirjoja ja lentokirjasia, jotka on omistettu kansainvälistä ammattiliikettä koskeville kysymyksille.

Ei tarvitse muuta kuin verrata Amsterdamin Internationalen ja Ammattiliittojen Kansainvälisen Neuvoston ohjesääntöä, samoin Bernissä ja Amsterdamissa hyväksyttyjä päätöslauselmia Moskovassa hyväksyttyihin tadetakseen näiden kahden kansainvälisen yhtymän päämäärän ja tehtäväin, ohjelman ja taktiikan täydellisen vastakohtaisuuden. Nykyinen kausi ei siedä kaksipäisyyttä, epäselvyyttä ja puheen kesken jättämistä, mutta siitä huolimatta ovat Amsterdamin Internationalen koko ahjelman ja toiminnan perusteina nämä arvoluttavat hyveet. Tätä näiden kahden järjestön välistä ristiriitaa alleviivasi Ammattiliittojen Neuvosto elokuun 1 p. antamassaan ensimäisessä julistuksessa, jossa m. m. sanotaan:

"Porvaristo ei ole voimakas ainoastaan luokkatietoisuutensa, järjestyneisyytensä ja kehittyvän taistelun kansainvälisyyden ymmärtämisen vuoksi — se on vielä voimakkaampi laajojen joukkojen takapajuisuuden ja luokkatietoisuuden puutteen vuoksi ja varsinkin sentähden, että se nojautuu työväenjärjestöihin taistelussaan työväkeä vastaan. Se on ylen kummallista, mutta se on totta."

"Vallankumouksellisen ammattiliikkeen uusi pääesikunta, joka liittää yhteen jo noin kahdeksan miljoonaa jäsentä, alkaessaan toimintansa kääntyy koko mailman liittojen puoleen kehottaen tekemään lopullisen pesäeron niiden kanssa, jotka harjottavat rikollista, porvariston kanssa sovintoa hierovaa politiikkaa, ja seuraamaan sorretun ihmiskunnan vapautuksen puolesta käytävän säälimättömän luokkataistelun lippua."

"Ei rauhaa, vaan taistelua kannattaa ammattiliittojen ja tuotantoliittojen kansainvälinen neuvosto kaikkien maiden porvariston varalta, ja tämä määrää meidän toimintamme luonteen. Meidän ohjelmamme on — porvariston kukistaminen, proletariaatin diktatuurin perustaminen, säälitön taistelu kansainvälisessä ja kansallisessa mittakaavassa ja kiinteä, erottamaton liitto kommunistisen Internationalen kanssa."

"Ken on sitä mieltä, että työväenluokka voi ratkaista yhteiskunnallisen kysymyksen neuvottelemalla ja tekemällä sopimuksia porvariston kanssa, ken luulee porvariston vapaaehtoisesti luovuttavan kaikki tuotannon välineet proletariaatille, kun se muka vain saavuttaa eduskuntaenemmistön, ken olettaa ammattiliittojen voivat pysyä "puolueettomina" vanhojen suhteitten rohkean purkautumisen kautena, jolloin ratkaistaan mailman kohtaloita, ken tämän armottoman kansalaissodan kaudella saarnaa yhteiskunnallista rauhaa — tietäköön hän, tietäköot kaikki sellaiset herrat ammatillisten järjestöjen johtajat, että me pidämme heitä luokkavihollisinamme ja että me tulemme käymään heitä ja heidän muodostamiaan liittoja vastaan säälitöntä sotaa."

"Ammatti- ja tuotantoliittojen kansainvälinen neuvosto ja Aammattiliittojen Amsterdamin Yhdistys ovat barrikaadin eri puolilla. Barrikaadin yhdellä puolella on yhteiskunnallinen vallankumous, toisella puolella yhteiskunnallinen taantumus. Proletaarin, rehellisen vallankumouksellisen ei ole vaikea tehdä valintaa."

Sellainen kysymyksen selvä ja jyrkkä esittäminen ei tietenkään voinut miellyttää niitä, jotka yrittivät selittää kaikki kansainvälisen työväenliikkeen kipeät kysymykset. Ja vastaukseksi tähän ensimäiseen kehotukseen ilmestyi Appletonin, Jouhauxin, Meteusin, Finimenin ja Udegestin allekirjottama julistus, jossa nämä kunnioitettavat herrat vakuuttivat: 1) että minkäänlaista Ammattiliittojen Kansainvälistä Neuvostoa ei ole olemassa ja että se on vain petosta; 2) että tuon julistuksen nimettömät laatijat ovat — tietoisia valehtelijoita tai surkuteltavia tietämättömiä; 3) että Ammattiliittojen Kansainvälinen yhdistys on riippumaton Kansainliitosta ja Kansainvälisestä Työn Toimistosta; 4) että yhdistys pakotti Kansainliiton lupaamaan Saksan ja Itävallan kansalle samat oikeudet kuin muiden maiden työmiehillä on; 5) että yhdistys auttaa Itävallan työmiehiä heidän kauheassa hädässään; 6) että se julisti Unkarin boikotin alaiseksi; 7) että se pani vastalauseensa ampumatarpeitten Puolaan kuljettamista vastaan ja 8) että Amsterdamissa oleva Ammattiliittojen Yhdistys vastustaa kaikkea diktatuuria, tulipa se sitten mistä tahansa, ja esittää poliittisiin syihin nojautuvan moskovalaisen hajotussuunnan vastapainoksi työläisproletaarisen tunnuslauseen: "Kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen."

Jos Ammattiliittojen Kansainvälinen Neuvosto olisi narrausta, niin tuskinpa sellaiset arvoisat herrat, kuin Jouhaux, hukkaisivat aikaansa taistellakseen luulotteluja vastaan. Ammattiliittojen Kansainvälinen Neuvosto on — samanlaista luulottelua kuin ammattiliike Venäjällä, Italiassa, Bulgariassa, Etelä-Slaaviassa, Tshekko-Slovakiassa, Rumaniassa, vallankumouksellinen luokkaliike Ranskassa, Saksassa, Amerikassa, j. n. e.; se on — samanlaista luulottelua kuin III:s Internationale ja luonnonvoiman tapaisesti kerittyvä yhteiskunnallinen vallankumous. Se on — vallankumousajan, ammatillisesti järjestyneitten joukkojen syvän kuohunnan ja niiden ammattiliikkeen vanhojen johtajien petturipolitiikkaan yhä enemmän kasvavan tyytymättömyyden tuote. Suotta ei olekaan kaikissa maissa tullut käskeväksi kysymys: Moskova vai Amsterdam? Jos nämä maantieteelliset nimet käännetään luokkataistelun kielelle, merkitsevät ne: yhteiskunnallisen vallankumouksen puolesta, vaiko sitä vastaan? Sen selkan kieltäminen, että kaikissa maissa nousevat ammatillisesti järjestyneitten työläisten syvät kerrokset, jotka vallankumouksellisen taistelunsa todistukseksi käyvät Amsterdamia vastaan, sen kieltäminen, että kaikkien maiden ammattiliike elää kovan pulan aikaa, ja että maa toisensa jälkeen, liitto toisensa jälkeen tuloe vallankumouksellisen luokkataistelun katsantokannalle ja siten iskevät otsaan luokkasovitelun politiikkaa, jonka opastelijat ovat Appleton, Legien, Jouhaux, y.m., olla näkemättä, että Ammattiliittojen Kansainvälinen Neuvosto nojautuu koko tähän valtavaan vallankumousliikkeeseen ja vallankumouksellistuneihin ammattiliittoihin kaikissa maissa — tämän näkemättä ja ymmärtämättä oleminen — on epätoivon miehuutta.

Kansainvälistä Ammattiliittojen Neuvostoa syytetään edelleen siitä, että se muka suotta epäili Kansainvälistä Yhdistystä yhteydestä Kansainliittoon ja Kansainväliseen Työn Toimistoon. Amsterdamin Internationale siis on "riippumaton" elkä ole missään sukulaissuhteissa noiden kahden järjestön kanssa, joiden tarkotuksena on tyhmien riistäminen. Olemme jo nähneet, kuinka paljoa on totta siinä vakuutuksessa, mutta voimme esittää vielä kaksi tosiasiaa, jotka kuvaavat Työn toimiston ja Europan nykyisen ammattiliikkeen johtajain keskinäissuhteita. Orleanssissa (25 p. syyskuuta) hyväksyi Ammattiliittojen kongressi päätöslauselman, jossa hyväksytään Yleisen Työn liittokunnan osanotto Kansainliiton Kansainväliseen Työn toimistoon lokakuussa v. 1920, kun Albert Thomas saapui Berliiniin, piti hän esitelmän "vapaitten" girshduukerilaisten ja kristittyjen liittojen kokouksessa. Saksan ammattiliittojen yleisen yhdistyksen virallinen edustaja Kohen ilmotti vastaukseksi Thomasin puheeseen: "On itsestään ymmärrettävää, että Saksan ammattiliitot kannattavat Kansainvälistä Työn toimistoa."

Tietysti voidaan kieltää Kansainliitto kuinka monasti tahansa, voidaan kirjottaa ylevän tyytymättömyyden läpitunkemia julistuksia, sillä totuus on karvas; yhteys Kansainliiton ja Amsterdamissa olevan ammattiliittojen kansainvälisen yhdistyksen välillä on todettu. Nykyisen ammattiliikkeen johtajain ja liikkeenharjottajain yhdessä kaikkien maiden työmiesten pettämistä varten muodostaman järjestön nimenä on Kansainvälinen Työn Toimisto. Riittää huomautus, että tämän laitoksen johtaja Albert Thomas saa vuodessa palkkaa 220,000 frangia. Eivätkähän ranskalaiset, englantilaiset ja amerikalaiset kapitalistit tuhlanne sellaisia summia vain hänen, Legienin, Jouhauxin, Udegestin y.m. kanniitten silmien tähden?

Tahtoen selittää osanottonsa Washingtonin konferenssiin vakuuttaa ammattiliittojen Kansainvälinen yhdistys pakottaneensa Kansainliiton "lupaamaan" Itävallan ja Saksan kansalle samallaiset oikeudet kuin muitten maitten työläisilläkin on. On hyvin mahdollista, että Jouhaux, Appleton y. m. "pakottivat" Clemencaun, Lloyd Georgen ja Wilsonin "lupaamaan samanlaiset oikeudet", mutta ihmisen täytyy tosiaan olla julkean hävytön ja tahallaan olla huomaamatta tapahtumia sivullaan, uskoakseen Kansainliiton lupauksiin, täytyy jättää pois laskuista Versaillesin rauha, niin sanotun Kansainliiton ennen kuulumaton rosvomaisuus, ne hirveät rasitukset, jotka se on pannut Saksan kansan kannettaviksi — kaikki tämä on tahallaan unohdettava, saadakseen surkuteltava rohkeutta avoimesti ylpeillä työmiesten edessä, kuten voitosta, joistakin Kansainliiton lupauksista.

Appleton, Jouhaux, Udegest ja Fimmen vakuuttavat lisäksi, että he kehottivat boikoteeraamaan Unkaria ja kieltäytymään kuljettamasta sotatarpeita Puolalle. Se on totta. Mutta miten on selitettävä seuraava seikka? Neuvosto-Unkari hävitettiin elokuussa v. 1919, mutta kehotus Unkarin taantumuksen boikottiin tuli vasta v. 1920, kahdeksan kuukautta Unkarin valkokaartin voiton jälkeen. Tarvittiinko niin monta kuukautta ymmärtääkseen Unkarin työmiesten aseman surkeuden? Täytyikö odottaa, kunnes kymmenettuhannet Unkarin proletaarit olivat vuodattaneet verensä kuiviin, jotta voitiin alottaa kansainvälinen agitatsioni? Eipä tietenkään. Amsterdamin Kansainvälisen Ammattiliittojen yhdistyksen pitkäaikainen valkeneminen johtui siitä, että sen sellaiset johtajat, kuin Jouhaux ja Appleton, kannattaessaan hallituksiaan, ovat siveellisesti syyllisiä Unkarin hävitykseen, esiinnyttyään sen puolustukseksi vasta silloin, kun oman maansa proletariaatin edessä eivät enää voineet vaieta, kun kivetkin valittivat Unkarin mustan sotnian rikoksista. Sitäpaitsi boikotti lakkautettiin kahden viikon kuluttua. Joka tapauksessa Unkarin taantumuksen boikottaus, joka tietystikin ansaitsee tunnustuksen sellaisten miesten mielestä kuin Jouhaux, Appleton y.m. sosialistipatriootit, oli vain tyhjä ja vieläpä myöhästynyt sana. Mitä Venäjään tulee, niin paremmin olisi ollut, etteivät Ammattiliittojen

VALTAKIRJA

Tämän kautta valtuutan .....
(Valtuutetun nimi)
tahi hänen määräämänsä edustamaan itseäni Pacific Development Society'n sääntömääräisessä vuosikokouksessa, joka pidetään Astorian S. S. Klubin haalilla, Astoriassa, Ore., huhtikuun 2 päivänä, 1921, alkaen kello 10 e. p. p. ja .....illa omistamillani jäsenkirjoilla äänestämään kaikissa äänestyksenalaisissa asioissa täysillä valtuuksilla. Myös pidätän oikeuden peruuttaa tämän valtakirjan tahi siirtää sen toisille, jos tarpeelliseksi katson.
(määrä)

.....192....

.....
(Osakkeenomistajan nimi)

.....
(Paikka ja aika)

.....
(Osote)

TODISTAJAT:

.....

.....

(Ylläolevaa valtakirjakaavaketta voivat käyttää ne, jotka haluavat olla edustettuna kokouksessa valtakirjalla.)

VALTAKIRJA

Tämän kautta valtuutan .....
(Valtuutetun nimi)
tahi hänen määräämänsä edustamaan itseäni Western Workmens Pub. Societyn sääntömääräisessä vuosikokouksessa, joka pidetään Astorian S. S. Klubin haalilla, Astoriassa, Ore., huhtikuun 2 päivänä, 1921, alkaen kello 3 j. p. p., ja .....illa omistamillani jäsenkirjoilla äänestämään kaikissa äänestyksenalaisissa asioissa täysillä valtuuksilla. Myös pidätän oikeuden peruuttaa tämän valtakirjan tahi siirtää sen toisille, jos tarpeelliseksi katson.
(määrä)

.....192....

.....
(Osakkeenomistajan nimi)

.....
(Paikka ja aika)

.....
(Osote)

TODISTAJAT:

.....

.....

(Ylläolevaa valtakirjakaavaketta voivat käyttää ne, jotka haluavat olla edustettuna kokouksessa valtakirjalla.)

OSASTOT

jotka haluavat olla edustettuna Toverin Kustannusseuran ja Pacific Development Society'n vuosikokouksessa voivat lähettää valtakirjan jollekin allaolevalle toverille, jotka ovat Astorian osaston valitseman komitean jäseniä. Kirjeet heille voi osoittaa: 264 Taylor Ave., Astoria, Ore.

OLLI LAINE, KALLE KORHONEN, JOHN MATTILA, KALLE BELLMAN, HEIKKI PITKÄAHO.